

Da Ingen ellers ønskede at høre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget til Lovforslagets § 8, saalydende:

Ordene fra „bestaaende Planer“ og indtil „Love“ forandres til: „de for Hæren eller for Søværnet gjældende Bestemmelser“.

vedtoges med 33 Stemmer mod 9.

Derefter fattes Udvalgets Vædringsforslag til § 9 under Forhandling.

Ordføreren: Naar det i Forslaget, som det fra det andet Thing er tilbagesendt, hedder, at Behandlingen til Udskrivning, saavel til Hæren som til Søværnet, skeer under Et paa de anordnede Sessjoner i Overeensstemmelse med de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love, har Udvalget troet, at man, ligesom da denne Sag forrige Gang var til Forhandling her, bør foretage en saadan Forandring i disse Udtryk, at det kommer til at hedde: „De Forskrifter, som ere eller i Fremtiden maatte blive givne“. Grunden til denne Forandring er, om ikke ganske den samme som den, jeg nys anførte med Hensyn til § 8, dog i det Væsentlige den samme. De Bestemmelser, hvorom der her er Tale, høre under Rigsdagens Afgjørelse, og forsaavidt er der altsaa Intet til Hinder for at vedtage Paragraphen saaledes, som den er kommen fra det andet Thing. Naar Udvalget imidlertid ikke har troet at burde tilraade, at der ved denne Lov bliver tillagt disse Forskrifter Lovskraft, er det, fordi det er Udvalgets Overbeviisning, at en stor Deel af disse Forskrifter ikke egne sig til at blive Love. De omhandle, hvorledes Sessjonerne skulle sammensættes, hvorledes Forretningsgangen skal være paa samme, de Regler, hvorefter Mandstabet udskrives, hvilke Legemsbrøst der medføre, at Vedkommende ganske blive frie for Udskrivning, hvilken Høide Vedkommende skulle have for at udskrives til Artillericonstabler, til Cavallerister, til Gardister o. s. v.; de angaae altsaa, som det ærede Thing vil indsee, ofte kun Ubethdeligheder, og det vilde være høist besværende for Administrationen, om den ikke skulde kunne forandre disse For-

skrifter uden Lovgivningsmagtens Samtykke. Dette vilde Administrationen imidlertid ikke kunne gjøre, naar Paragraphen blev vedtagen saaledes, som den er kommen fra det andet Thing, hvorefter der ligefrem bliver tillagt disse Forskrifter Lovskraft, og Udvalget har derfor troet at burde tilraade Thinget at vedtage dette Vædringsforslag.

Da ellers Ingen ønskede at høre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

Forslag af Udvalget til § 9:

Ordene i 4de Linie „de bestaaende Forskrifter og fremtidige Love“ forandres til: „de Forskrifter, som ere eller i Fremtiden maatte blive givne“.

vedtoges med 33 Stemmer imod 7.

Derefter fattes det af Udvalget til § 15 stillede Forslag under Forhandling.

Ordføreren: Det Vædringsforslag, som Udvalget har stillet til § 15, gaaer ud paa, at den Passus, der findes i § 15 i 5te Linie: „hvortil en Høide af 61 Tommer hører for dem, der behandles til Udskrivning til den egentlige Landkrigstjeneste“ skal udgaae. Saaledes, som allerede bemærket, da Sagen forrige Gang var til Behandling, er denne Vædring motiveret derved, at der iblandt det værnepligtige Mandskab, der ikke har en Høide af 61 Tommer, findes Mange, der ere langt kraftfuldere, og som bedre egne sig til at opfylde Værnepligten end Mange, der have en større Høide. For nu at give Administrationen Leilighed og Afgang til ogsaa at kunne indbringe saadanne Personer under den værnepligtige Masse, har Udvalget troet at burde stille dette Vædringsforslag. De i det andet Thing angaaende Værnepligtssagen førte Forhandlinger, siden Lovforslaget herfra oversendtes, ere endnu ikke optagne i Tidenden, og det er mig saaledes ikke bekendt, paa hvilke Grunde det andet Thing har støttet sit Forslag om at optage denne Bestemmelse. Saafremt Grunden dertil skulde være, at man frygter for, at Administrationen, navnlig Krigsbestyrelsen efter Overenskomst